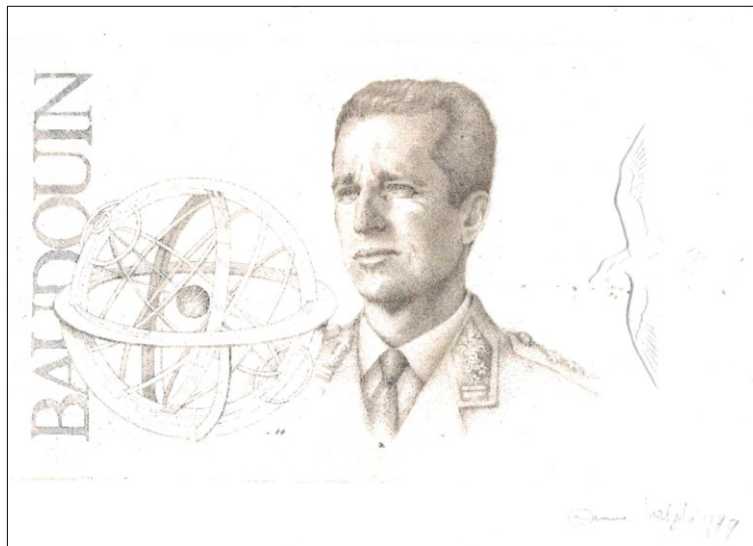

1. Guy Heyblom

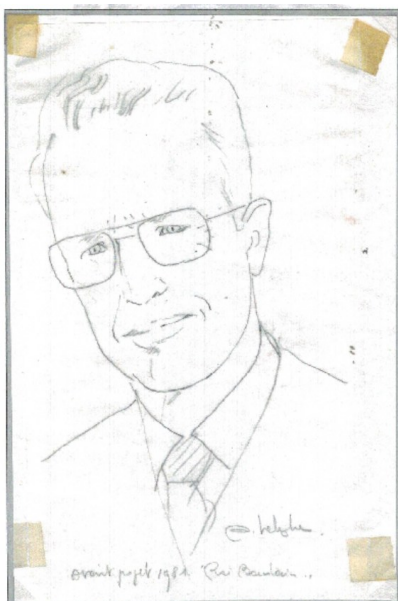
De langlopende reeks 'Koning Boudewijn - type Velghe'

Guy Heyblom leidt ons door zijn filatelistische verzameling, die hij in ongeveer vierenveertig jaar heeft opgebouwd en waarmee hij inmiddels al talrijke prijzen heeft behaald.

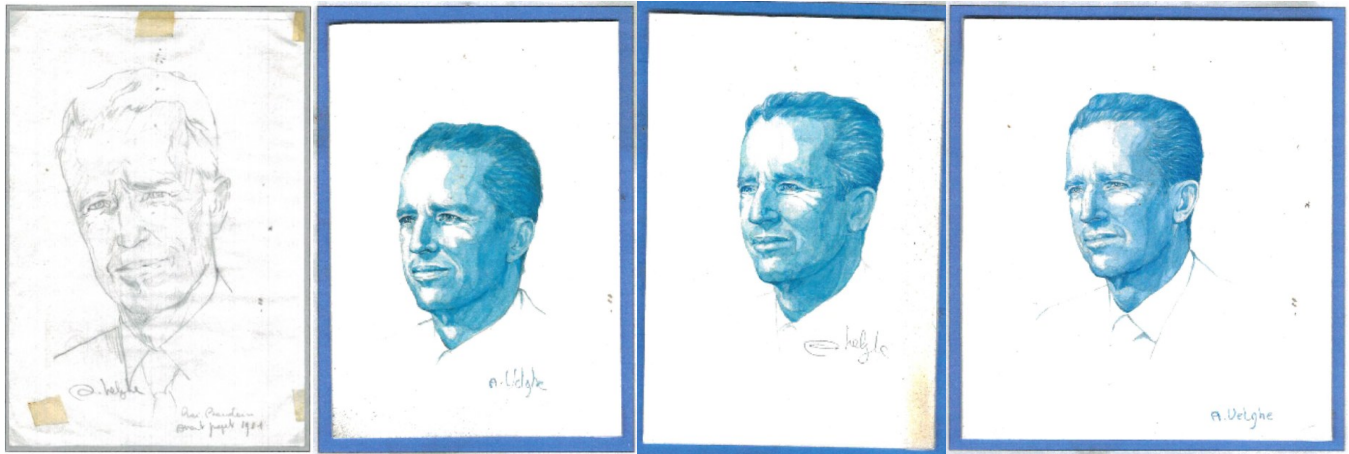
De spreker begint met het tonen van verschillende ontwerpen voor de zegel die later de basis zouden vormen voor de langlopende reeks 'Koning Boudewijn - Type Velghe'.

Niet aangenomen voorontwerp uit 1979.

Twee voorontwerpen met bril getekend in 1981.

Vier originele en unieke voorontwerpen, zonder bril.

Daarna geeft hij een overzicht van de verschillende waarden en hun belangrijkste kenmerken, waaronder oplage, gomsoort, randinscripties en drukdata. Ook licht hij de randinscripties toe, waaruit we het gebruik van verschillende Goebel-drukpersen kunnen afleiden.

Vervolgens zien we talrijke veldelen en volledige vellen met de opdruk 'SPECIMEN' en verschillende misdrukken.

Als afsluiter van deze leerrijke uiteenzetting toont Guy Heyblom ons postale documenten met een eerste en laatste datumstempel...

2. Guy Coutant

Böhmen und Mähren

De heer Guy Coutant geeft ons vandaag een toelichting over het protectoraat Bohemen en Moravië.

INLEIDING

Uit de inleiding onthouden we o.a. dat het protectoraat Bohemen en Moravië de naam van Tsjechië tussen 1939 en 1945, toen het een protectoraat van het Derde Rijk was.

Het protectoraat Bohemen en Moravië werd op 15 maart 1939 opgericht en bestond uit de restanten van Tsjecho-Slowakije. Slowakije had zich afgesplitst, het etnisch-Duitse Sudetenland was bij het Duitse Rijk gevoegd en kleinere gebieden waren aan Polen of Hongarije toegewezen. Het protectoraat omvatte daardoor vrijwel alle resterende gebieden met een etnisch-Tsjechische meerderheid. Uitzonderingen waren onder meer Bludov en Paseky nad Jizerou, dorpen die als enclaves binnen Duitstalige meerderheidsgebieden lagen en daarom tot het Sudetenland gingen behoren. Binnen het protectoraat zelf lagen ook Duitse taaleilanden, zoals Iglau (Jihlava) en omgeving, naast aanzienlijke Duitstalige minderheden in steden als Praag, České Budějovice (Budweis), Olomouc (Olmütz) en Brno (Brünn).

Het protectoraat werd vanuit de Praagse burcht opgericht en Emil Hácha was formeel het staatshoofd. De werkelijke macht lag echter bij de *Reichsprotector*, een functie die van 1939 tot 1943 werd uitgeoefend door Konstantin von Neurath en daarna tot het eind van de oorlog door Wilhelm Frick.

Het protectoraat speelde een belangrijke rol in de Duitse oorlogsindustrie. Omdat het gedurende een groot deel van de oorlog buiten het bereik van geallieerde bommenwerpers bleef, kon de goed opgeleide Tsjechische beroepsbevolking worden ingezet voor de oorlogsproductie. Daarnaast werden 350.000 Tsjechen tewerkgesteld in de Duitse oorlogsindustrie.

Het bezettingsregime was hard, maar niet te vergelijken met het regime in Polen. Onder het Duitse bewind van de rijksprotector Konstantin von Neurath werden de Tsjechen uitgesloten van vormen van hoger onderwijs. Met name na de moord op de plaatsvervangend Reichsprotector Reinhard Heydrich, namen de nazi's wraak en vermoordden onder meer de voltallige bevolking van het dorpje Lidice. Alleen al tussen 28 mei en 9 juni 1942 werden bijna 1.800 doodvonnissen uitgesproken door de Duitse krijgsraad. Buiten de aanslag op Heydrich in 1942 en een opstand in Praag in mei 1945 was het verzet van de Tsjechen echter zeer beperkt. Van de Tsjechen kwamen tussen de 36.000 en de 55.000 mensen om het leven. De Joden en de Roma in het Protectoraat werden grotendeels gedeporteerd of vonden de dood.

Het protectoraat werd lange tijd beschouwd als een relatief rustige zone, omdat het buiten de belangrijkste bombardementsgebieden lag. Terwijl de industriegebieden in het westen van Duitsland en later ook Koningsbergen in het oosten zwaar werden getroffen, bleef het protectoraat grotendeels gespaard. Pas in 1945 werden Praag en Pilsen gebombardeerd, maar de oorlogsschade bleef er beperkt. Op 9 mei 1945 bezette het Rode Leger Praag. Daarna werden het voormalige protectoraat en de Slowaakse republiek opgenomen in de Derde Tsjecho-Slowaakse Republiek.

(bron Wikipedia)

POSTZEGELS EN DOCUMENTEN UIT DE PERIODE VAN HET PROTECTORAAT EN UIT DE PERIODE HIERNA DIE HERINNEREN AAN DEZE SITUATIE

Lokale zegels in de Sudeten-zone overgedragen aan het Reich.

Opdruk 'Böhmen u. Mähren/ Čechy a Morava' op postzegels van Tsjechoslowakije.

Herdenkingen van het bloedbad van Lidice

BEVRIJDING VAN TSJEZKOSLOWAKIJE

POSTZEGELTENTOONSTELLING
BRUSSEL

AMITIÉS
BELGO - TCHÉCOSLOVAQUES

CELOŠTÁTNÁ VÝSTAVA POŠTOVÝCH ZNÁMOK

1ste NATIONALE FEESTDAG

N° 012062

VERKOCHT TEN VOORDEELE
VAN HET DORP LIDICE.
Prijs : 25 fr.

*Blok op 28 oktober 1945 uitgegeven door de 'Amitiés belgo-tchécoslovaques',
met het akkoord van de Belgische overheid.
Het blok werd verkocht ten voordele van de slachtoffers van Lidice.*

3. Francis Kinard

Keizerlijke estafettes op Italiaans grondgebied 1805-1814

Francis Kinard bespreekt deze keer de keizerlijke estafettes op Italiaans grondgebied in de periode 1805-1814.

INLEIDING

Uit de inleiding blijkt dat Eerste Consul Bonaparte goed beseftte dat snelle bezorging van militaire berichten het verloop van oorlogen beslissend kon beïnvloeden. Daarom gaf hij opdracht een estafettedienst op te zetten.

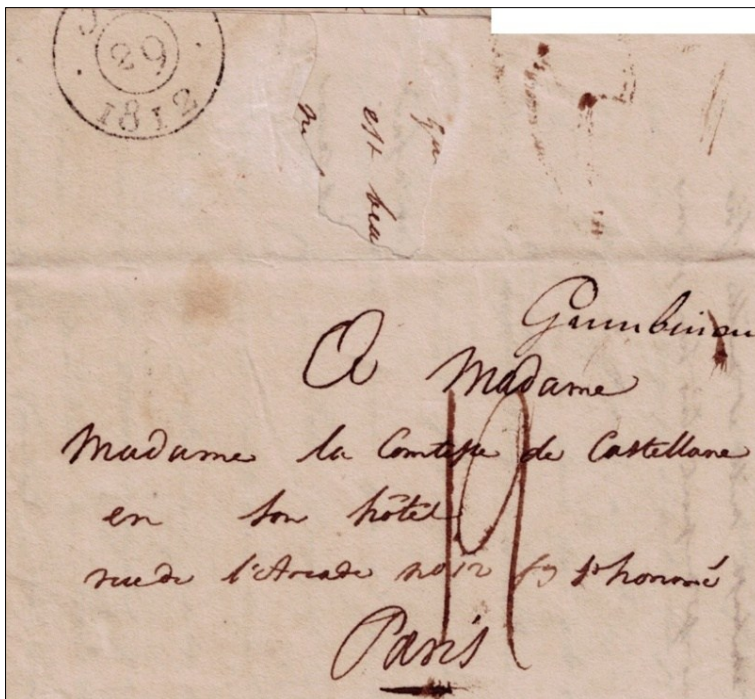
Het ging om ruiters die de berichten dag en nacht snel van relais naar relais vervoerden.

De estafette vertrok en arriveerde dagelijks vanuit Parijs. Deze diensten breidden zich uit naarmate het Keizerrijk zich uitbreidde naar de meest afgelegen punten: Napels, Milaan, de monding van de Cattaro (Kotor in Montenegro), Madrid, Lissabon, Tilsitt (Sovetsk, regio Kaliningrad), Wenen, Presburg (Bratislava) en Amsterdam.

POSTSTUKKEN

Deze brief werd op 6 juli 1808 vanuit Bayonne verzonden door Aimé de Clermont-Tonnerre, adjudant van koning Joseph, aan zijn zus in Parijs. Niettegenstaande de brief door de estafettedienst werd vervoerd, werd het normale tarief van 10 décimes in rekening gebracht, te betalen door de ontvanger.

Brief verstuurd per estafette vanuit Gumbinnen (Goussev, regio Kaliningrad) op 19 juni 1812, aangekomen in Parijs na 10 dagen (afstand van +/- 1900 km).

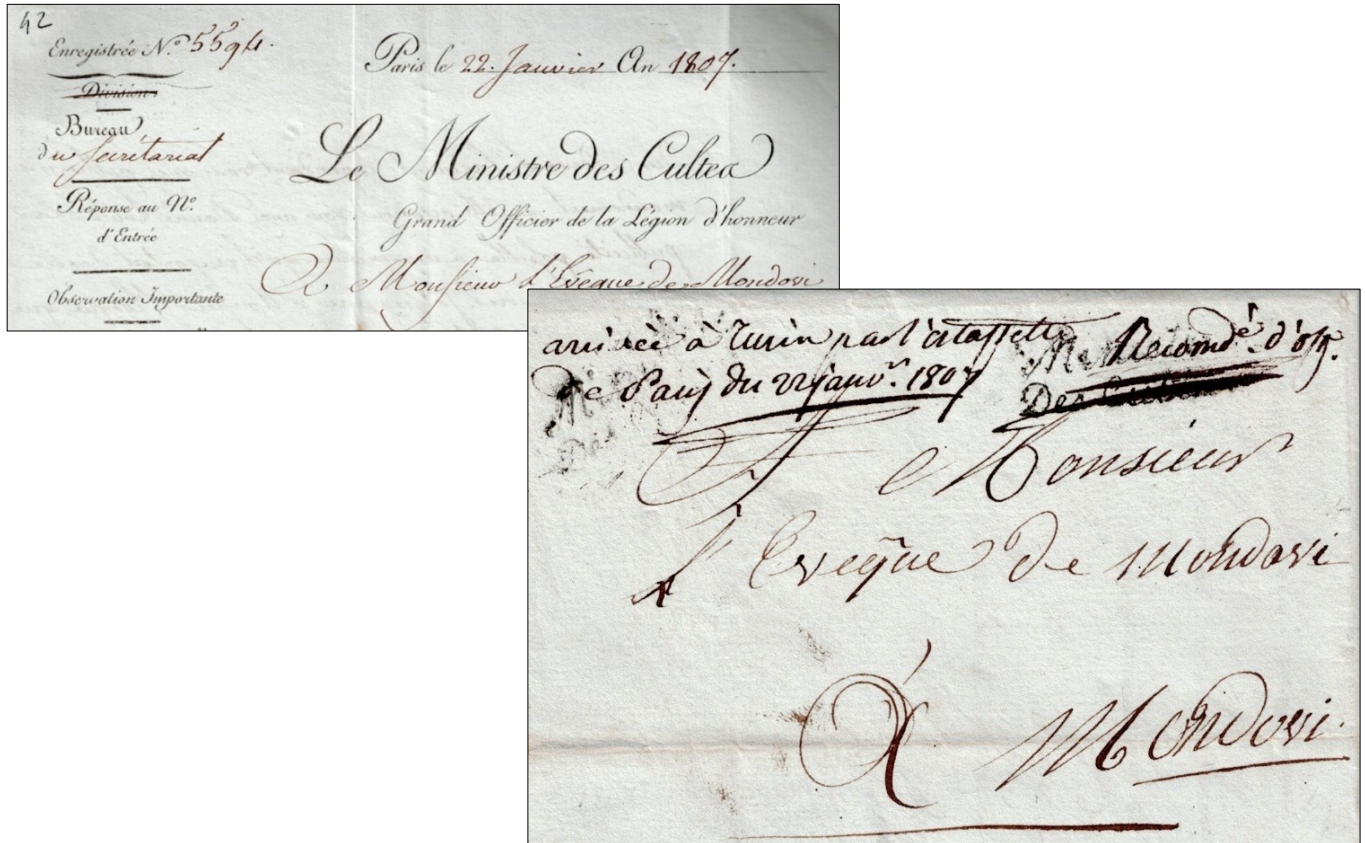
Normaal tarief van 12 décimes

Het debuut in Italië

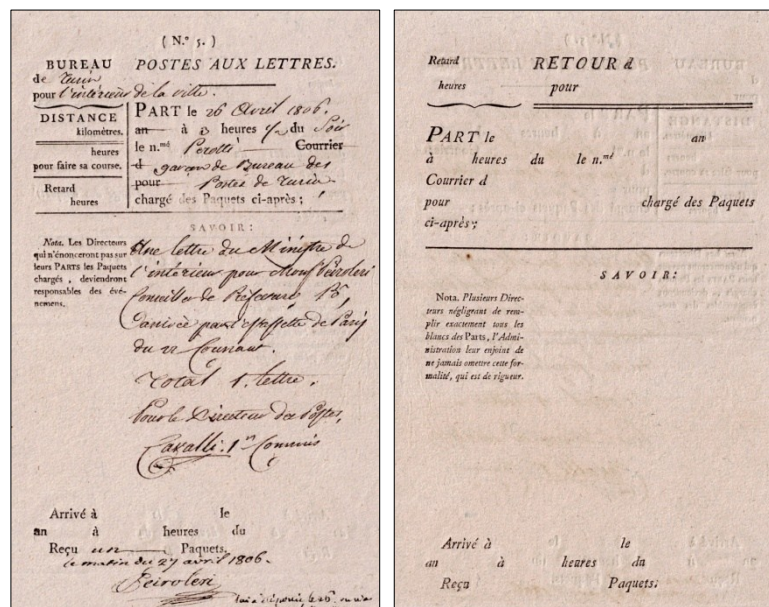
De estafettedienst werd aan het begin van de tweede bezettingsperiode van Italië (1801-1802) opgezet en was uitsluitend bestemd voor militaire post.

Kort na de oprichting van het Koninkrijk Italië (26 mei 1805) werd de dienst uitgebreid naar de burgerlijke post.

Op 15 augustus 1805 werd de route PARIJS-LYON-TURIJN in gebruik genomen, die verder doorliep naar Alexandrië, waar de postzakken werden overgeladen voor MILAAN en GENUA. De postkoets legde de route PARIJS-MILAAN af in slechts 4 dagen.

22.01.1807 - Aangetekende zending van een overheidsinstantie aangekomen in Turijn via de estafette uit Parijs.

Als de zending niet als aangetekend (CHARGÉ) was verzonden, had de afzender geen recht op een ontvangstbewijs en kon hij geen aanspraak maken op enige schadevergoeding.

De uitbreiding tot aan Napels

Na de troonsbestijging op 30 maart 1806 van Joseph Bonaparte in het Koninkrijk Napels werd de uitbreiding van de estafettedienst van Parijs naar Napels via Florence en Rome bij decreet vastgesteld.

20.06.1809 - Vertrouwelijke brief gericht aan de prefect van het departement Arno in Florence.
De reis van Parijs naar Florence (ongeveer 1.200 km) duurde 5 dagen.

Deze dienst stond eveneens open voor particulieren maar tegen een tarief dat drie keer zo hoog was als het normale tarief en volledig door de verzender diende te worden betaald.

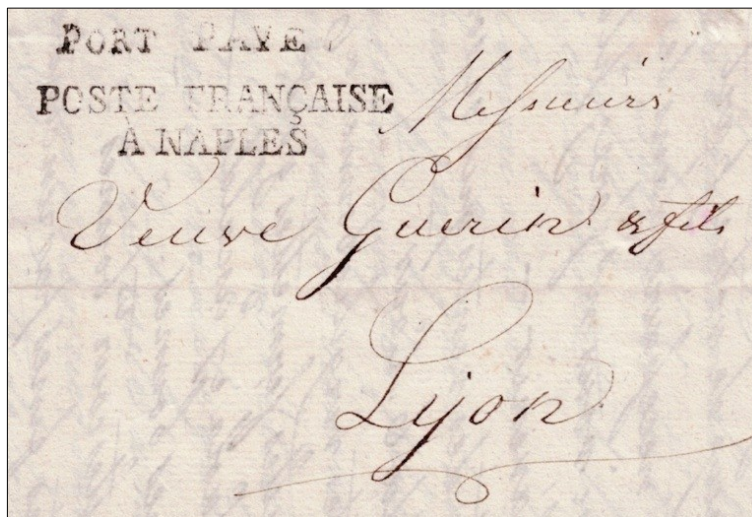
Estaffette (destijds met twee 'f's' - zoals in het Italiaans) van 28 juli zonder vermelding van het jaar.
(stempel P. 116 P. ROME mogelijk van 1810 tot 1813).

Volgens het tarief van 1806, traject Rome - Lyon tussen 1.001 en 1.200 km → estafettetarief.
11 décimes vermenigvuldigd met 3 = 33 décimes.

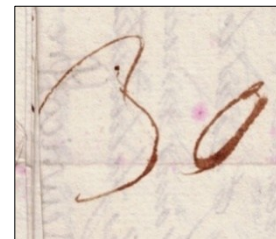
Het eindpunt van de estafettedienst was Napels

Het relaisstation van Florence had zijn eigen poststempel, uitsluitend in P.P.
Enkel posttarief Florence - Napels: 5 décimes. Dubbel posttarief (11 gr.) $\times 3 = 30$ décimes.

Vermelding "estafette" binnenin.

Aantekening "port payé" van het Franse postkantoor in Napels, aangebracht met twee stempels.
Volgens het decreet van 19 september 1806 bedroegen de portkosten van Napels naar Lyon 10 décimes.
Port 30 décimes.

Dit was lager dan het port voor de afstand van Rome naar Lyon, terwijl de route korter en binnenlands was.

Vertrek uit Napels op 1 februari 1808, aankomst in Parijs op 12 februari 1808.
Overeenkomstig het decreet van 19 september 1806 bedroeg het port van Napels naar Parijs 16 décimes.
Uiteindelijk port van 48 décimes.

Administratieve documenten

DIRECTION
DES
POSTES.

ESTAFFETTE IMPÉRIALE.

Turin, le 26 Mai an 1809
à 9 heures du matin

Le N.^m *Cavagnoli* garçon de Bureau de
la Direction des Postes est chargé de remettre les lettres
et paquets ci-après, arrivés par l'estaffette de *Pari Naples*,
Dépêche de Florence du 22.
Une lettre de Gal Menoni pour M.
Plaisance Architecte et Ing.^{al} des palais d.
S. I. au les départements, au delà des Alpes.
Pour le Directeur des Postes
Cavalli R. Commis.

Reçu les lettres et paquets ci-dessus à Turin, le
an 1809 à heures du

Diaconia architecte Imperial

Tweede model van een ontvangstbewijs voor een verzonden brief: **ESTAFFETTE IMPÉRIALE.**

Voorbedrukt document voor de heenreis vanuit Parijs, maar met de pen aangepast voor de terugreis: „estaffette de Naples, dépêche de Florence du 22”.

Aankomst in Turijn op 26 mei 1809 (+/- 450 km) in 4 dagen.

DIRECTION
DES
POSTES.

ESTAFFETTE
DE S. M. L'EMPEREUR ET ROI.

Turin, le 28 août an 1812
à 10 heures 35^m du soir

Le N.^m *Torulli* facteur de garde
à la Direction des Postes est chargé de porter au
PALAIS IMPÉRIAL un paquet renfermant les dé-
pêches arrivées par l'estaffette d' *Italie*
pour S. A. I. M.^{te} LE PRINCE GOUVERNEUR GÉNÉRAL.
Le Directeur des Postes
inubine

Reçu le paquet ci-dessus à l'adresse de SON ALTESSE IMPÉRIALE,
à Turin, le 28 août an 1812 à 10 heures 35^m du soir

Le valet de chambre
De Jean Louis Naucioni

Derde model van een ontvangstbewijs voor een verzonden brief: **ESTAFETTE VAN Z.M. DE KEIZER EN KONING.**

Voorbedrukt formulier, speciaal bestemd voor prins Camille Borghèse, echtgenoot van Pauline Bonaparte.

Gedateerd op 28 augustus 1812; het werd in ontvangst genomen door de kamerheer van de prins.

Het einde van de keizerlijke dienst

Na de Franse nederlaag in de Volkerenslag bij Leipzig op 19 oktober 1813 werd de dienst voor particulieren opgeschort.

Voor officiële brieven bleef de dienst bestaan op de route Rome-Parijs via Florence.

Op 11 januari 1814 keerde Joachim Murat, koning van Napels en zwager van de keizer, zich tegen Napoleon. Zijn Napolitaanse troepen bezetten Rome vanaf 19 januari en Florence op 23 januari, waardoor de Fransen de koeriersroute moesten beperken tot het traject Parijs-Turijn-Milaan.

Met Napoleons troonsafstand op 6 april 1814 kwam aan deze dienst een einde.